DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1986. NOVEMBER

ÁRA: 7,50 Ft

SÓTI KLÁRA *rajza*

Emlékeztek még a tavalyi első havazásra?

Előbb csak ritkásan pilinkélt a hó az alacsonyan lógó, sötétszürke, komor fellegekből, aztán egyre sűrűbben hullt, s finom habfehér lepelbe burkolt mindent: az utcákat, a házakat, a fákat, bokrokat, még a kiskutya ólját is. Új ruhába öltözött a világ, patyolat-tisztába.

Az első hóesés láttán mintha varázslat tanúi lennénk.

E „varázslat" különleges izgalmat kelt bennünk, s ujjongva nézzük, néha órákon át, a táncolva aláliibegő „előőrs hópelyheket", ahogyan Illyés Gyula nevezi őket, a következő oldalon olvasható versében.

S az öröm első pillanatai után vajon mire gondolunk?

Igen, a szánkóra és a korcsolyára. Sőt, sokan a sílécre is.

És alig várjuk, hogy egy kicsit megvastagodjon a hótakaró, mert akkor hóembert is készíthetünk. Sárgarépa lesz az orra, lyukas fazék díszeleg majd a fején, a kezében meg kopott söprű.

Köszöntsük hát boldogan és vidáman az érkező telet, amely — bízzunk benne! — vastag, puha hószőnyeget terít majd a szánkónk alá, s keményre fagyasztja a jeget a korcsolyánk alatt.

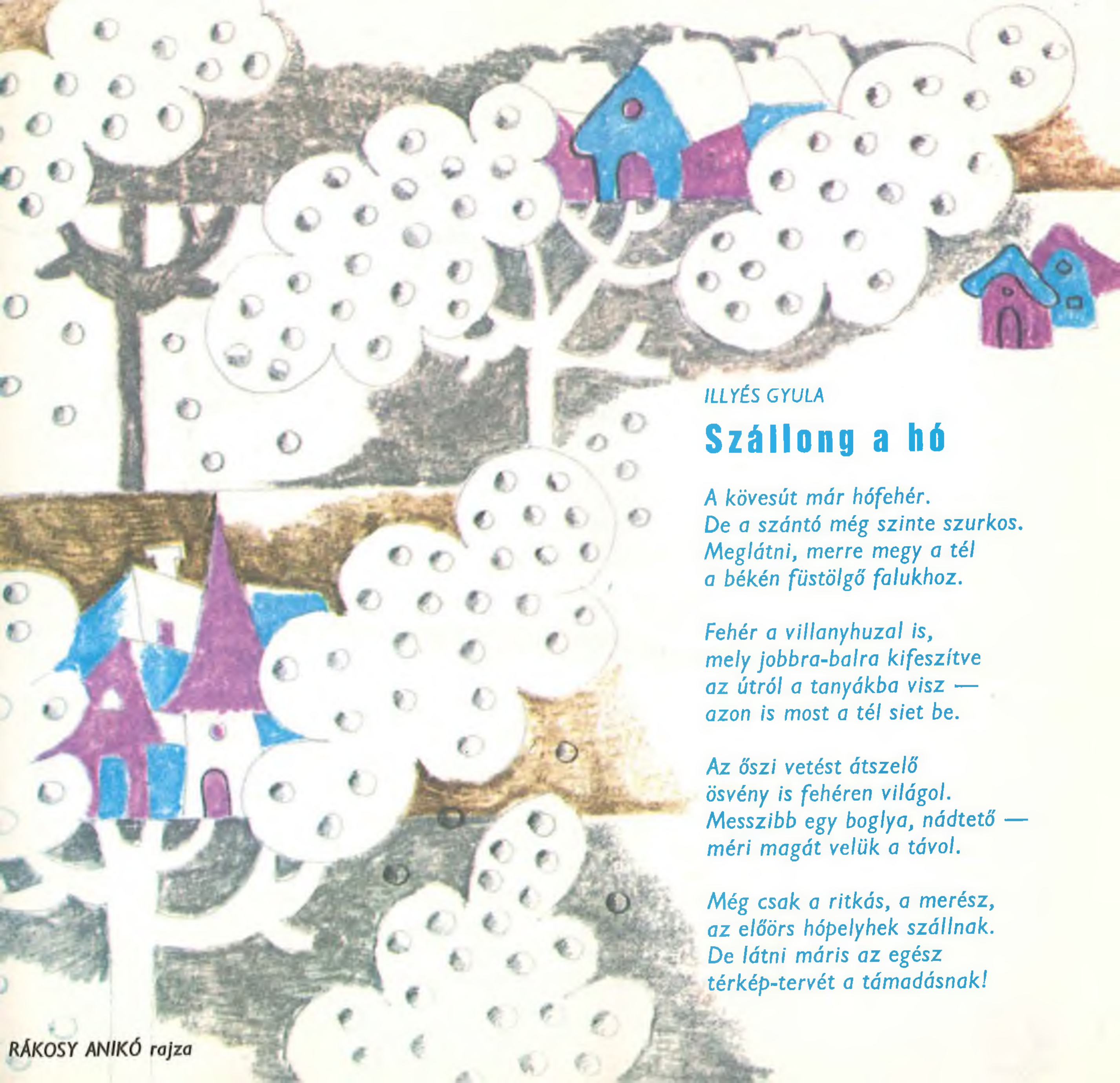
Első élményem a korcsolyapályán

Rajzolta PAPP JUDIT 1. osztályos, Tatabánya

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.
XXX. ÉVF. 11. SZ.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.
86.0651 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

ILLYÉS GYULA

Szállong a hó

A kövesút már hófehér.
De a szántó még szinte szurkos.
Meglátni, merre megy a tél
a békén füstölgő falukhoz.

Fehér a villanyhuzal is,
mely jobbra-balra kifeszítve
az útról a tanyákba visz —
azon is most a tél siet be.

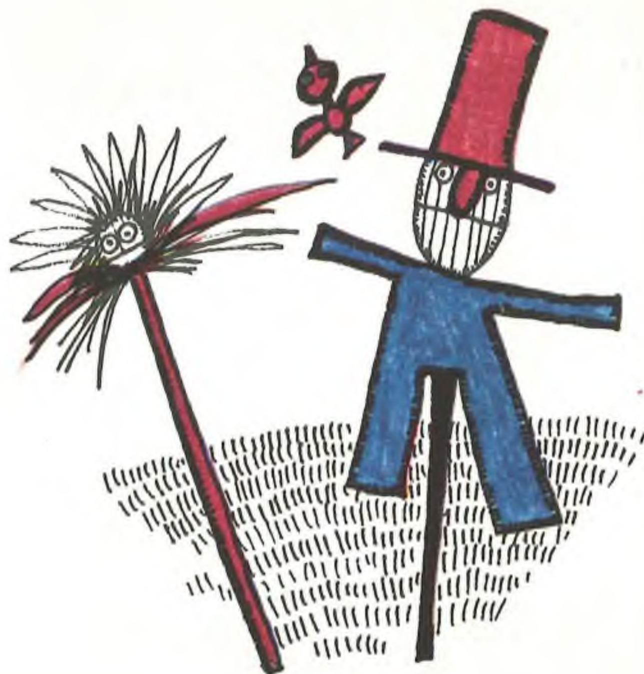
Az őszi vetést átszelő
ösvény is fehéren világol.
Messzibb egy boglya, nádtető —
méri magát velük a távol.

Még csak a ritkás, a merész,
az előörs hópelyhek szállnak.
De látni máris az egész
térkép-tervét a támadásnak!

RÁKOSY ANIKÓ rajza

NAGY KATALIN

Madárijesztő-iskola

A madárijesztő-iskolába új gyerek érkezett. Eddig csak hárman jártak ide, név szerint: Lyukas-kalap, Hasadt-nadrág, Rongyos-ing —, no és a tanítójuk: Cilinder.

Az új madárijesztőnek nem is adtak nevet még, majd csak akkor, ha kijárta az iskolát. El kell zavarni egy cinkét, ez a vizsga itt. Nem nehéz! A cinkék elég ijedősek, nem úgy, mint például a seregély. Hasadt-nadrág rögtön dicsekedett, hogy ő naponta elijeszt egy seregélyt. Rongyos-ing azt mondta, ő akár tízet is. Lyukas-kalap mélyen megemelte előttük a kalapját: kicsúfolta a két dicsekvőt. De Cilinder szigorúan rájuk szólt: csend legyen, kezdődik a tornaóra!

Az új kis madárijesztő ennek nagyon megörült. Sokat tornászott már életében, tudott is! Eredeti foglalkozása tollseprő volt ugyanis. Nagyon szeretett port seperni képről, könyvről, vázáról. Különösen a tükröt szerette, órákig nézegette magát benne. Nemcsak ő, hanem a kislány is, akivel együtt dolgoztak. Csak a kislány egyáltalán nem szeretett port seperni. És ha ráparancsoltak, hát a tollseprőre haragudott, csapkodta, csak úgy repdestek a tollai...

Amikor pedig porszívó került a házhoz, a kislány nyomban ahhoz pártolt. A tollseprőt kézbe se vette többé. Ott unatkozott magában a sarokban, nem volt semmi dolga már. És tornászni is csak a kislány kezében lehetett...

Tavasszal aztán kitették az udvarra. Legyen most már madárijesztő!

Könnyű azt mondani! Mert persze fölszerelést nem adtak vele, akkor meg hogyan dolgozzék? Lyukas-kalap kalapjától, Hasadt-nadrág nadrágjától, Rongyos-ing rongyaitól ijedeztek a madarak. Igaz, nekik a Szél is segített. Ugráltatta, lebegtette, táncoltatta őket — ez volt éppen a tananyag. A madárijesztő-iskolában a torna a főtantárgy. A mozgástól megijednek a madarak, elröpülnek, nem dézsmálják a vetést, szőlőt, gyümölcsöt.

A tollseprőcske csak a tollait meresztgette, de tőle még a lepke se félt. A Szél — mert látta a nagy igyekezetét — megsajnálta őt. Egyszer,

amikor úgyis sürgött-forgott, mert viharos kedve volt, rásodort a tollseprőre valami száraz szalmakoszorút. A szalma között fűszál is volt, tollpihe, továbbá színes papírszalagok. Ki tudja, honnan hozta ide a Szél?! Mert olyan volt az éppen, mint egy királyi korona. Ezt Hasadtnadrág mondta. Ő már látott királyi koronát eleget! A kisfiú, akihez korábban tartozott, sok meséskönyvet olvasott.

Elnevezték hát a tollseprőt Szalma-koronának. Mert a vizsgát is letette; mióta koronája van, már jónéhány madarat elzavart. Igaz, a többiek súgdolóztak, hogy mind veréb volt csak, és az nem számít... De Cilinder rájuk szólt: ne irigykedjenek a korona miatt, vizsgázott madárijesztőhöz ez igazán nem méltó!

Cilinder nagyon igazságos. Mindig megdicsérte azt, aki sikeresen elzavarta a madarakat. S ha valamelyik madár mégis kikapkodta a földből a magot, hát haragosan csóválta a cilinderét. Szalma-korona nagyon szerette, ha dicsérik, hát igencsak dolgozott. Még a fecskéket is ijesztgette, pedig az nem is volt feladat.

Egy délután nagy vihar támadt. A Meleg szél összeveszett a Hideggel, birkóztak, lökdösték egymást. A nagy dulakodásban letördöstek jó néhány faágat, virágokat rángattak ki a földből tövestől. És lesodortak valahonnan egy madárfészket is. Éppen Szalma-korona lábához hullott a fészek, és darabokra szétesett.

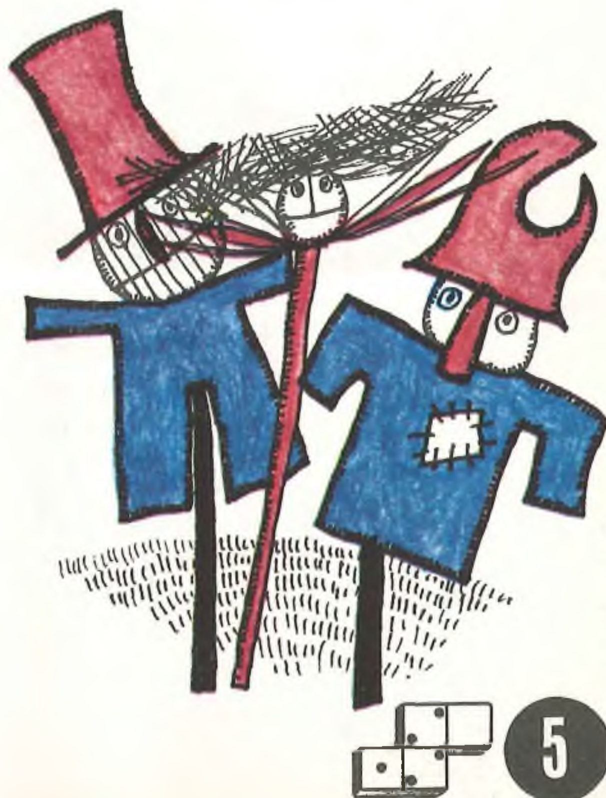
A haragos szelek nemsokára kibékültek, újra szélcsend lett a kertben. Előjöttek rejtekhelyükről a madarak. Mert jól elbújtak eddig, a Széltől igencsak félt mindegyik. Nemhiába ő a főtanár a madárijesztő-iskolán.

A madarak cikáztak a levegőben, vagy tollászkodtak-szépítkeztek a lombok között. Csivitelték, fütyürésztek, trilláztak.

Az egyik odaröppent Szalma-korona lábához. Még ilyent! Némelyik madár igencsak szemtelen! Szalma-korona már éppen emelgette a színes papírszalagjait, hogy elijessze ezt a vakmerőt, amikor furcsa dolgot tapasztalt.

Ez a madár sírt.

Szalma-korona még sose látott síró madarat. De nem tévedett, az biztos! Egy vizsgázott madárijesztő meg tudja állapítani a csipogásból, hogy a madár mit beszél.

STUIBER ZSUZSA *rajzai*

Szalma-korona eddig csak nevető madarat látott, és főleg szemtelent — azokat igazán szívesen ijesztgette. De mit kezdjen egy síró madárral?!

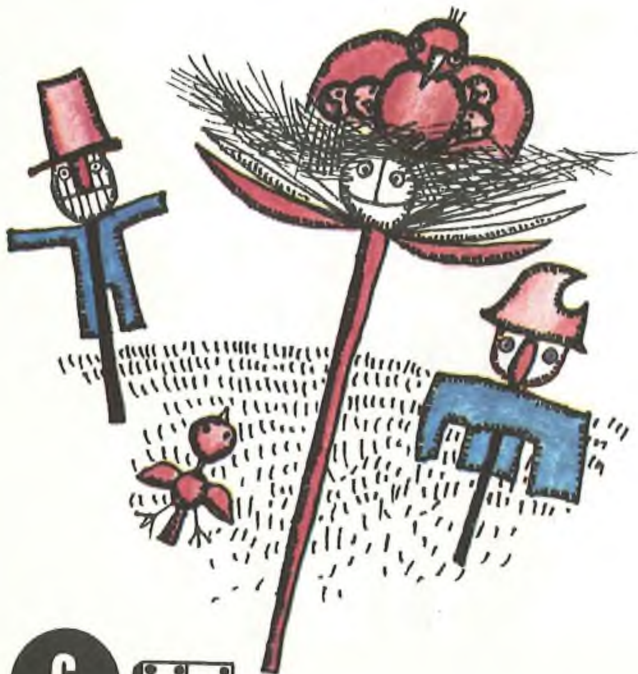
Megkérdezte, hogy miért sír?

— A fészkem, a jó puha kis fészkem odavan! — zokogta a kismadár. — Nem tudok én már újat építeni, nincs idő. Mi lesz velünk? Ki segít rajtunk?

Szalma-korona nem tudott válaszolni. Ilyen kérdésekről nem tanultak a madárijesztő-iskolán. Gyorsan felajánlotta a madárnak, lakjon nála, ha akar. A koronáján szalma is van, pihe is...

— Köszönöm! Köszönöm! — csipogta a kismadár.

Szalma-korona tollseprő szívében nagy melegség támadt. Pedig nem is értette pontosan, mit mondott a kismadár. Ezt a szót most hallotta először. Madár csőréből eddig csak olyasmit hallott: rossz vagy! undok vagy! csúnya vagy!

Mindenesetre attól kezdve a kismadár ott lakott Szalma-korona koronáján. A párja is odaköltözött, de csak később, mert bizalmatlan volt nagyon. A madárijesztőkről eddig csak rosszat hallott. De amikor látta, hogy a három csepp kis tojásukat hogyan dajkálja ez a furcsa koronás, hát végleg megnyugodott.

A többi madárijesztő meg egyre csak csodálkozott. Ki látott még ilyent?! Madárijesztő madárral barátkozzék? Segíti, ahelyett, hogy elkergetné?! Haragudtak Szalma-koronára, hogy ilyen furcsán viselkedik. Hát ezt tanulta a madárijesztő-iskolán?!

Csak Lyukas-kalap mentegette őt. Azt mondta, nyugodtan barátkozhat, mert ez a madár nem eszik se gyümölcsöt, se magot. Kukaccal él, bogárral — ahhoz meg már semmi köze a madárijesztőnek. És milyen gyönyörű neve van! Úgy hívják, hogy őszapó. Lyukas-kalap régesrégen egy szőlősgazdánál szolgált. Tőle tudja, hogy van káros madár és van hasznos is.

Cilinder három napig gondolkodott az ügyön. Aztán kihirdette: jövőre új tantárgy lesz a madárijesztő-iskolán. Meg kell tanulniok, ki a hasznos, ki a káros a madarak közül. De nem ez a legnehezebb kérdés! Hanem az, hogy mit kell tenni, ha egy madár bajba jut.

Még nem tudja Cilinder, ki tanítja majd, és mi lesz az új tantárgy neve. De az már biztos, hogy Szalma-koronának ebből nem kell vizsgáznia jövőre; máris kitűnőre vizsgázott.

GALAMBOSI LÁSZLÓ

Dió

Azt fütyüli a rigó,
megérett már a dió.
Le kell verni mind a fáról.
Öregapó diót zsákol.
Hív anyóka. Jó ebéd lesz.
Gőzölög a diós rétes.

OSVÁT ERZSÉBET

Ribillió

Ez aztán a
ribillió!
Lepottyant egy
rakás dió.
Hogy lepottyant,
összekoccant,
összekoccant,
nagyot koppant.

A tolvaj szél
járt a kertben,
láthatatlan
köpönyegben.
A diófát
megtépázta,
megtépázta,
megdézsmálta.
Aztán eltűnt,
mint a pára,
köd előtte,
köd utána.

STUIBER ZSUZSA *rajza*

A kutya, a macska meg az egér

Magyar népmese

Valamikor régen volt a kutyának egy könyve. Félt szegény, hogy elveszti, azért elment minden állathoz, hogy őrizzék meg neki, de biz azok nem vállalták el. Utoljára, mit tehetett egyebet, mit nem, elment a macskához. Még akkoriban ők jó barátságban voltak egymással, és a macska sok kérésre elvállalta a könyv őrzését.

A macska sok ideig őrizte, de utoljára csak megunta. Gondolta magában, hogy felteszi a gerendára. Ott nem lesz semmi baja. S csakugyan fel is tette.

Az egér, amint meglátta a könyvet, odament és elrágta.

Nem sok idő múlva kéri a kutya a könyvet. A macska felmegy a gerendára s lehozza.

A kutya csak bontogatja, lapozgatja, hát látja, hogy csupa rongy. Kérdi a macskát, hogy mit csinált vele? Az elmondja az egész históriát, s a kárért az egeret okozza. De a kutya se hagyta annyiba a dolgot: megfogadta, hogy ahol csak egy macskát lát, nem kíméli. Ám a macska is megharagudott az egérre, s azóta üldözi a kutya a macskát, a macska pedig az egeret.

SOMORJAI ÉVA rajza

ÁPRILY LAJOS

A tanya

Beteg fiacskámnak meséltem

Búcsúzva már a dombra száll a nap,
a házak esti fényben állanak.

Kapu kitárul, hangos pásztorok
piros arcáról izzadság csorog.

Itatnak, fejnek... Majd kiköt, pihen
ember meg állat álom öbliben.

A színfedélen varjú szundikál,
a hold reá arany ködöt szitál...

És hirtelen — csalódás? látomány?
halk reszketés fut át a kis tanyán.

És csöndesen megindul fölfele,
a jegenyefa lesz a tengelye,

s remegni kezd, zengő csodát mesél
hétezerhétszázhetvenhét levél.

És ami nappal józan és sivár,
mese-fészek lesz, bűvös ősi vár.

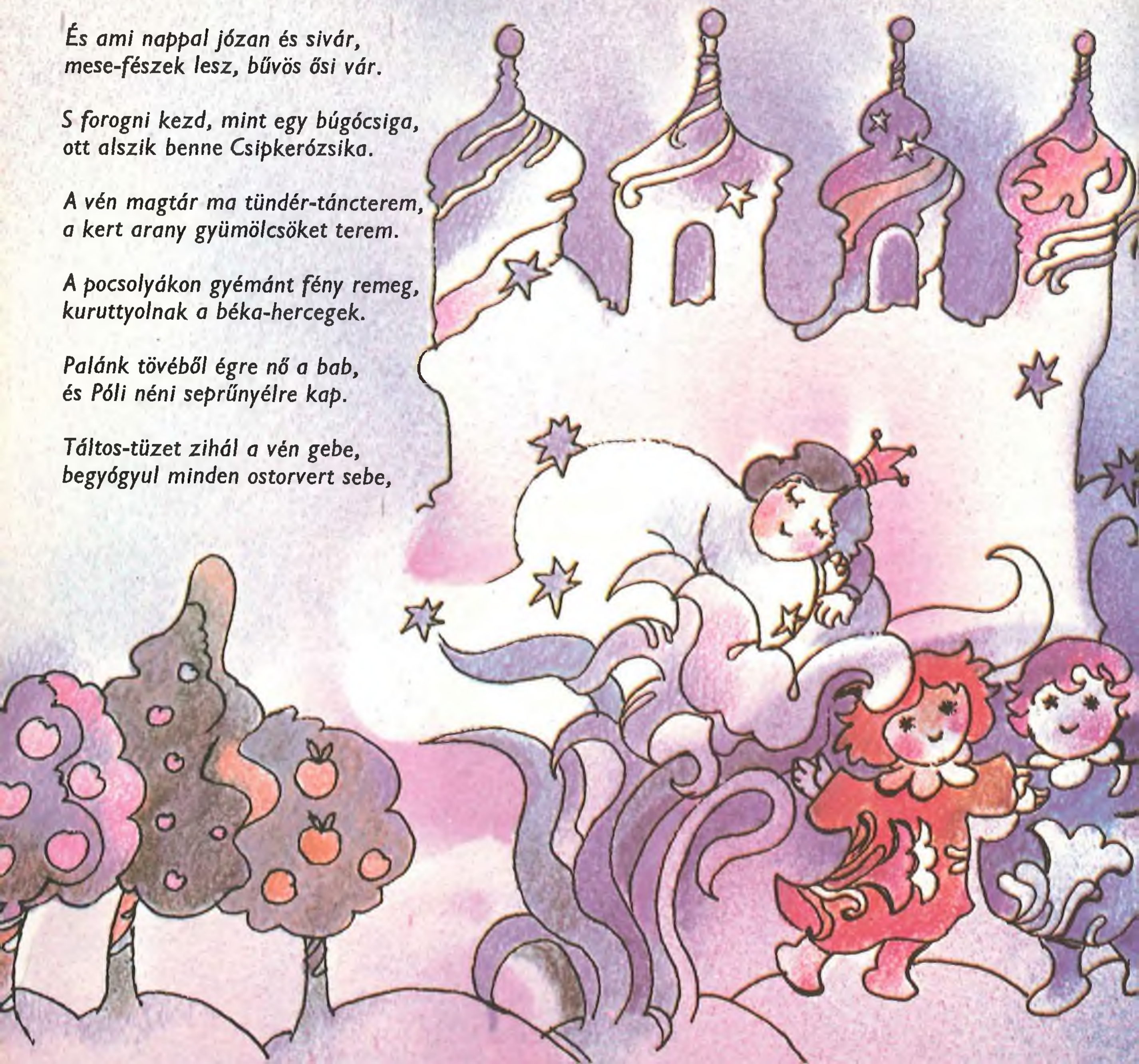
S forogni kezd, mint egy búgócsiga,
ott alszik benne Csipkerózsika.

A vén magtár ma tündér-táncterem,
a kert arany gyümölcsöket terem.

A pocsolyákon gyémánt fény remeg,
kuruttyolnak a béka-hercegek.

Palánk tövéből égre nő a bab,
és Póli néni seprűnyélre kap.

Táltos-tüzet zihál a vén gebe,
begyógyul minden ostorvert sebe,

s száguld a pásztor, a kis Lucián,
Maros vizén — az Óperencián...

Az ősi várban kedves mese-nép
így éli mókás tündér-életét.

Táncolva lejt, nevet, vígan lakik
holdfényes éjszakákon hajnalig.

De hogyha feldereng a szürke fény
és elbődül az első kis tehén,

a forgó kastély is döbbenve áll,
s tündéri népe messze visszaszáll.

És szürke ember, állat szerteszét
megkezdi újra régi életét.

SOMORJAI ÉVA *rajzai*

ÖCSI, BÁTYÓ

meg a

FOLTOS MACI

Marék Veronika

A KISKONDÁS *Bábjelenet.*

Magyar népmeséből írta M. LUKÁCS ERZSÉBET

SZEREPLŐK: Kiskondás, Öreg ember, Király, Királylány, Galamb, Hal, Sánta róka, Udvari népség

ZENE: Furulyaszó, lakodalmas ének

1. szín *(Erdei tisztás, bal szélén bükkfa. A fa felől furulyaszó hallatszik.)*

ÖREG EMBER *(sietve jön jobbról, középen megáll)*: — Kiskondásom, kiskondásom gyere elő! *(Furulya elhallgat.)*

KISKONDÁS *(előlép a fa mögül)*: — Itt vagyok öregapám!

ÖREG EMBER *(lelkendezve)*: — Nagy újságot mondok fiam! Az országban az a hír járja, hogy a király férjhez adja a lányát. Mégpedig ahhoz, aki úgy el tud bújni, hogy a királylány nem találja meg. Mindenki három próbát tehet.

KISKONDÁS: — Hű, ezt a próbát én is szívesen kiállnám!

ÖREG EMBER: — No fiam, akkor máris indulhatsz. A kondálva magam is elleszek! Járj szerencsével! *(Bemegy a fa mögé.)*

KISKONDÁS *(utána szól)*: — Köszönöm Öregapám, a hozzám való jóságát! Máris indulok. *(Jobbra kimegy a színről.)*

2. szín *(Legelő, balra gémeskút, jobbra tavacska.)*

KISKONDÁS *(balról jön, fáradtan)*: — Álló napja jövök egyfolytában, de a királyi várnak se híre, se hamva... A tarisznyám meg üres, kopog a szemem az éhségtől.

GALAMB *(berepül a kút kávájára, s belekémlel a kútba.)*

KISKONDÁS *(örvendezve, halkan)*: — Ni, egy galamb. Én bizony megfogom! *(A kúthoz lopakodik, és elkapja a galambot)* — Megvagy tubicám....! Sajnállak, de éhes vagyok és megeszlek!

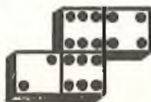

GALAMB: — Ne egyél meg, Kiskondás! Inkább húzz fel egy vödör vizet, mert elepedek a szomjúságtól.
KISKONDÁS: — Jól van no, nem bántalak! *(Ellép a galambtól és felhúzza a vödröt.)* — Itt a víz, igyál!
GALAMB *(iszik, majd elrepül, s közben)*: — Jótett helyébe jót várj!
KISKONDÁS *(maga is iszik)*: — No, ez jól esett! *(Továbbmegy, majd megáll)* — Jaj, a gyomrom! Az éhségtől úgy korog-morog, mint egy láncos kutya. *(Továbbmegy, a tó partján leül.)* — Nem bírom tovább, leülök. *(Nézi a vizet)* — Ehol ni, egy hal! Beleakadt a hínárba. *(Kiveszi a halat.)* — Be szép, kövér halacska, lesz már ebédem!
HAL: — Ne egyél meg, Kiskondás, otthon vár az édesanyám!
KISKONDÁS *(némi töprengés után)*: — Jól van no, nem bánom! Elengedlek! Menj békével! *(Bedobja a vízbe.)*
HAL *(visszaszól a tóból)*: — Jótett helyébe jót várj!
SÁNTA RÓKA *(sántikálva jön jobbról)*
KISKONDÁS *(elkapja a rókát)*: — No végre, mégse halok éhen, itt a pecsenyének való!
SÁNTA RÓKA: — Ne egyél meg, Kiskondás! Nézd, gyógyító füvet viszek a kisfiamnak.
KISKONDÁS *(elengedi a rókát)*: — Akkor nem bántalak. Szedd hát a lábad, gyógyítsd meg azt a rókagyereket!
SÁNTA RÓKA *(elsiet, visszaszól)*: — Jótett helyébe jót várj!
KISKONDÁS *(sóhajt)*: — Káresz-kuresz, ahogy lesz úgy lesz! *(Kimegy.)*

3. szín *(A királyi palota kertje. Balra a kapu mellett jobbra palota, bejáratánál rózsabokor — az égen nap.)*

KISKONDÁS *(bejön a kapun)*: — Ez lenne hát a királyi palota? *(Körülnéz)*
KIRÁLY *(az erkélyen ül az udvari népséggel együtt)*: — Mi járatban vagy, édes fiam?!
KISKONDÁS: — Felséges királyom, életem, halálom, kezedbe ajánlom! Azért jöttem, hogy kiálljam a próbát a szépséges királykisasszonyért!
KIRÁLY: — Igaz, hogy előtted már kilencvenkilencen hiába próbálkoztak, de ha ilyen elszánt legény vagy, hát lássuk, mit tudsz! *(Kiált)*: — Lányom... lányom...! Új kérő érkezett!
KIRÁLYLÁNY *(kilép a palota ajtaján, gúnyosan)*: — Látom, megjött a századik kérő! Kezdhetjük a bújócskát! Jól figyelj, Kiskondás! Bemegyek a palotába és százig számolok. Te meg addig bújj el! *(Megindul az ajtó felé)* — Egy... kettő... három... *(Az ajtó bezárul mögötte.)*
KISKONDÁS *(töprengve nézelődik)* — Hová... hová... hová bújjak?
GALAMB *(berepül.)*: — Kru... kru... gyere velem, felviszlek a nap mögé! *(A lábába kapaszkodó legénnyel eltűnik a nap mögött.)*
KIRÁLYLÁNY *(előjön)*: — 99... 100... *(Megáll középen, egyet perdül)*: — Megvagy, Kiskondás! Gyere elő a nap mögül!
KISKONDÁS *(előjön, az udvari nép gúnyosan hahotázik)*
KIRÁLYLÁNY: — Jól elbújtál, Kiskondás, mégis megtaláltalak. Lássuk hát a második próbát! Vigyázz, már számolok! Egy... kettő... *(Kimegy)*
KISKONDÁS: — Hová... hová... hová bújjak?!
HAL *(Kidugja a tóból a fejét)*: — Ide-oda Kiskondás, majd elbújtatlak a vízipalotámban.
KISKONDÁS *(beugrik a tóba.)*
KIRÁLYLÁNY *(előjön)*: ... kilencvenkilenc... száz! *(Egyet perdül)* — Megvagy, Kiskondás, gyere elő a vízipalotából!
KISKONDÁS *(előjön, az udvari nép gúnykacaja fogadja)*
KIRÁLYLÁNY: — Ne búsulj, Kiskondás! Még hátra van az utolsó próba! Vigyázz, számolok! Egy... kettő... *(Eltűnik az ajtóban)*
KISKONDÁS: — Hová-hová...?
SÁNTA RÓKA *(felbukkan)*: — Hallgass rám, Kiskondás! Tudok egy varázsigét, amitől rózsává változol. Mondd hát utánam:

„Kis királylány meg ne lásson,
— rózsa legyek, rózsaágon!"

MADÁR ESZTER *rajzai*

KISKONDÁS *(vele mondja, s mindketten eltűnnek. A bokron kinyílik egy rózsa.)*

KIRÁLYLÁNY *(kilép az ajtón, megperdül, körülnéz és vár. Még kétszer újra perdül)* : — Nem talállak! Győztél Kiskondás, gyere elő! *(Kis várakozás után megszeppenve)* : — Kiskondásom, hová tűntél? Én kedvesem, gyere elő!

KISKONDÁS *(előlép a rózsabokorból)* : — Itt vagyok, galambom! Én a tiéd!...

KIRÁLYLÁNY : — Te az enyém! *(Összeborulnak)*.

KIRÁLY : — Ásó-kapa-nagyharang válasszon el benneteket egymástól!

UDVARI NÉPSÉG : Éljen, éljen! *(Felcsendül a lakodalmas ének.)*

SZÁVAY EDIT *rajza*

VLAGYISZLAV KORZSEC

A rossz ízű cukorka

Egy alkalommal, amikor Merinke éppen kilépett az üzletből a papájával, egy ismeretlen bácsinak a zsebéből kipottyant egy szem cukorka. Merinke lehajolt gyorsan, felkapta és szorosan a markába zárta. A papáján kívül senki sem vette észre. Az üzlettől kicsit távolabb Merinke megkérdezte:

— Neked adjam a felét?

A papája hosszú hallgatás után így szólt:

— Köszönöm, nem kérem. Nekem az ilyen cukorka nem ízlik.

— Miért? — kérdezte gyanakvóan a kislány.

— Egyszerűen csak nem ízlik... — vonta meg a vállát a papája.

— Mert azé a bácsié?

— Bizonyára — bólintott a papája.

Merinke erősen megszorította a markában tartott cukorkát, és ezt mondta:

— Annak a bácsinak, bizonyára, még egy egész halom volt a zsebében.

— Lehet, hogy volt — jegyezte meg a papája —, de lehet, hogy nem volt.

Ezt hallva, Merinkének már nem volt kedve megenni a cukorkát.

— Tudod mit, papa — mondta —, odaadom inkább Artúrnak.

— Miért? — csodálkozott a papája.

— Mert Artúr még kicsi, és nem érti, hogy az ilyen cukorka senkinek se ízlik.

(Az észt írónak ez a kis története a MURZILKA című szovjet gyermeklapban jelent meg.)

Fordította KELEMEN SÁNDOR

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK A TÁNCHÁZBAN

— Hű, de táncra áll a lábam!
— rikkant Bori. — Nagylegények,
örülnék, ha egymás után
egy-egy táncra felkérnétek!

— Kevés a hely a szobában
— morog Marci. Berci nyafog:
— Érzem, tuskó lett a lábam.
Ha kapkodom, elfáradok.

— Bújjatok a kemencéhez,
anyámasszony katonái!
— brummog sértődötten Borka.
— Dehogy fogok rátok várni!

Ha akartok, megtaláltok
a táncházban — szól. És szalad.
Javában áll a mulatság
a száz éves tölgyfa alatt.

KOLTAI ÉVA *rajzai*

Őzi néni a tánctanár.
A sün koma gitárt penget,
s míg a rigó szólót fütyül,
a nyúlfiak dobot vernek.

— Járjunk néhány régi táncot! —
Ropják is a tangót, polkát.
Azután meg nagy kört fognak,
hogy a kólót eltáncolják.

Nem kergült meg a kis birka,
csupán keringőzni tanul.
Görög teknőc a szirtakit
járja fáradhatatlanul.

Pattogó, friss muzsikára
csárdást lejt a borz a nyesttel.
S olyan rockot rop a róka!
Még bukfencezni sem restell.

Egyszerre csak két új vendég
lép a színre: Marci, Berci.
— Eljöttünk a kishúgunkat
...meg más lányt is...megpörgetni.

— Jó, hogy jöttök! — szól az őzi.
— Épp ez a két bocs hiányzott.
Titőletek tanuljuk meg
mindnyájan a medvetáncot.

Harapós kérdés

Miben hasonlítanak egymásra a következő szavak?

Harapófogó, nyafog, fogócska, pufog, fogkefe, foglalkozás, fogas

Mondd el, hogy melyik mit jelent, rajzolj le közülük legalább kettőt, és *küldd el rajzodat Dörmögőnek!*

Kinek van igaza?

Tomi, Zsuzsi és Palika vitatkoznak.

Tomi: — Ezt a kis szelet csokit még nyugodtan bekaphatom fogmosás után. Legfeljebb kiöblítem a számat.

Zsuzsi véleménye: — Éppen elég, ha fogmosás helyett megeszem egy almát. A rágás tisztítja és erősíti a fogakat!

Palika is másként gondolja: — Csokit és almát is csak fogmosás előtt együnk!

Te hánynak adnál igazat a gyerekek közül? Kik azok?

Rajzolj egy poharat, és rajzold bele azoknak a fogkeféjét, akiknek igazuk van!

Tomi fogkeféje kék, Zsuzsié zöld, Palié piros. *Küldd el rajzodat Dörmögőnek!*

Honnan tudta?

Az óvó néni visszahívott három gyereket a mosdóba:

— Lajcsi, Julcsi, Ferkó, ti nem mostatok fogat!

Vajon honnan tudta az óvó néni? Te is kitalálhatod. Ha mégsem találtad ki, segítünk.

(Száraz volt a fogkeféjük)

Keresd a foltját!

Kilyukadt Télapó zsákja. Keresd meg a rongyok között a foltját!

Találós kérdés

Füle is van, orra is van,
mégsem hall, de nem is szusszan.
Sarkantyút hord, s nem huszár,
nincs lába, és mégis jár.

(A csizma)

Óriás szaloncukor

Biztosan te is szeretsz ajándékot bontogatni. Minél tovább tart a csomagban lapuló meglepetés bontogatása, annál tovább tart az örömöd. Ilyen kedves, tréfás ajándék lehet az óriás szaloncukor is. Válassz ajándékot! Ez lehet színes golyó, egy szép kő vagy gyöngy, gemkapocsból készült „hópehely", vagy ami még eszedbe jut. Szalvétába, krepp-papírba, díszes csomagolópapírba vagy akár színesre festett újságpapírba csomagold a tárgyat, jó sokba, hogy nagy legyen! A csomag közepét alufóliával burkold, a két végét pedig ollóval rojtozd ki!

GYÁRFÁS ENDRE:

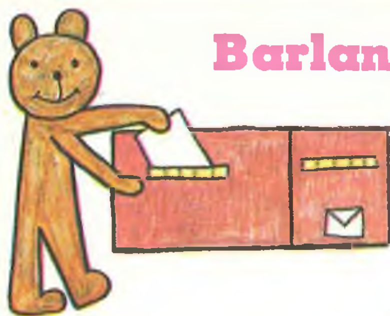
Elefántbánat

Panaszkodik az elefánt,
röstelli, hogy nagy a lába,
ha kirakja a cipőjét
mikuláskor ablakába.

De ha másnap ajándékkal
színültig telt cipő várja,
örülhet az elefánt, hogy
olyan nagyra nőtt a lába.

MADÁR ESZTER *rajzai*

Barlangposta

Kedves Gyerekek!

Gyakran halljátok a felnőttektől, hogy könnyű ma gyereknek lenni! Bezzeg régen! Igaz, nektek sok játékotok van, a legtöbben szép lakásban laktok, de azért — mindannyian tudjuk — nektek sincs mindig könnyű dolgotok. Biztosan sokan vagytok olyan helyzetben, mint Kanyó Péter. Peti kapott egy szép, új kerékpárt (csengő is van rajta). Sajnos az édesanyjának csak ritkán van ideje elkísérni az utcára Petit, mert kistestvér és öreg nagymama is lakik velük. „*Legalább csengetni szeretnék a szobában* — írja Peti—, *de azt sem lehet, mert Anyu rám szól, hogy az öcsi aludni szeretne, vagy a nagyit idegesítem.*"

Megértem Peti bánatát. De Öcsi egy-kettőre megnő, nem fog annyit aludni, mint most, és együtt mehetnek majd biciklizni. Ezalatt a lakásban is csend lesz, a nagyi is pihenhet majd. Az öregek bizony nem szeretik a hangoskodást. Fáradtak,olykor betegek is. Agyerekeknek pedig nem könnyű csendben maradni, ha az öregek kérik. Nem könnyű türelemmel megvárni, azt sem, amíg lassan lelépnek a buszról; s egy-egy hosszú panaszkodást sem könnyű végighallgatni. Mégis mennyi jót kapunk a nagyiktól! Milyen jó, ha valakinek vannak nagyszülei! Erről mesélnek a következő rajzok:

Utazunk a nagymamához!
Sárhegyi Edit rajza

A mamánál nézhetem a kiskutyát.
Kálmán Ági rajza

A mamának szép kertje is van.
Benkő Zsuzsanna rajza

A nagyi udvarán gólya is lakik.
Barassó Nórika rajza

Nagymama három tortát sütött!
Vonyó Krisztián rajza

Tüzet rakunk a nagypapával.
Igaz Antal rajza

Akik nem laknak együtt a nagyival, sokkal jobban tudnak örülni a találkozásnak. Nehezebb a helyzet, ha együtt laknak a gyerekek, a szülők, a nagyszülők, esetleg még a dédik is. De az együtt lakás is lehet nagyon jó! Máró Icuka családja nagyszerűen megoldotta a kérdést. Építettek egy szép nagy házat:

Az emeleten laknak a fiatalok, a földszinten a nagyik:

Máró nagyi, Reszegi nagyi és Reszegi papó
MÁRÓ ILONA rajza

A nagyik vigyázhatnak az unokákra, ha a szülők dolgoznak; a fiatalok ápolhatják az öregeket, ha szükség van rá; senki nincs egyedül, senki nem unatkozik, és a sok felnőtt között mindig akad valaki, aki mesél a gyerekeknek!

Hasonló jókat kívánok minden olvasómnak!

Dörmögő Dömötör

Szeptemberi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

A *Kirakós rejtvény* vízszintes és függőleges soraiban leveleket rendezgettetek. A zöld falevélnek nem jutott hely.

A *Hányan vannak* című rejtvénynek több megfejtése is van. Például:

a. két négylábú állat (őz vagy szarvas) és három madár,

b. egy négylábú állat és három madár,

c. öt madár.

A sikló nem számít, hiszen nincs lába.

Jutalmat kaptak:

Boch István, Budapest
Boch Endre, Budapest
Bóc Andrea, Budapest
Boros Boglárka, Kőszeg
Bozzai Zsófia, Budapest
Csonka Tamás, Csénye
Groszmann Péter, Tatabánya
Gyula Bernadett, Nyíregyháza
Havellant Gabriella, Miskolc
Horváth Ákos, Ajka
Horváth Bence, Budapest
Horváth Máté, Budapest
Imrényi Zsófia, Szeged
Jánosa Mónika, Budapest
Kamp Ágnes, Solt
Kittl Rudi, Pécs
Kőszegi Richárd, Balatoncsicsó
Merész Emese Réka, Nagyatád
Nimsz Katalin, Fertőszentmiklós
Nimsz Tamás, Fertőszentmiklós
Nyitrai Rózsa, Székesfehérvár
Pozsgai Tamás, Mohács
Rózsahegyi Olgi, Budaörs
Spingár Olivér, Dunaújváros
Szegedi Krisztina, Budapest
Szokoli Feri, Budapest
Szuromi Dóra, Hódmezővásárhely

HA VALAKI VÍGAN ÉL,
JUHÁSZLEGÉNY IS ÚGY ÉL:
ZÖLD ERDŐBEN, SÍK MEZŐBEN
SÉTÁL, PIPÁL, FURULYÁL;
BILLEG-BALLAG, MEG-MEGÁLL.

Magyar népköltés

F. GYŐRFFY ANNA *rajza*